

LBRIS

We know
books

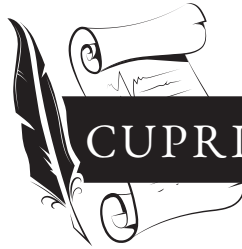

NICOLE DUȚU

TEATRU

CREATOR
BRAȘOV, 2022

CUPRINS

ROMEO ȘI JULIETA - O DISPUTĂ MORTALĂ.....	7
CĂSĂTORIA LUI CALVIN.....	83
EU DAU BANU', EU DAU ORA EXACTĂ.....	161
DERUTA.....	273
FURIA LUI HAMLET	375

ERDIA

We know
books

ROMEO ȘI JULIETA

o dispută mortală

PERSONAJELE:

FĂNEL CRÂNG,

președinte PCD, fost profesor de matematică – 48 de ani

FLORENTINA CRÂNG,

soția lui, profesoară de română și poetă – 42 de ani

JULIETA CRÂNG,

fica lor, studentă la Litere – 18 ani

LUDOVIC BARNA,

oponentul lui Fănel Crâng – 50 de ani

ROMEO BARNA,

fiul acestuia, student la Informatică – 18 ani

NICUȘOR,

un tânăr bun la toate – 35 de ani

ACTUL

I

SCENA 1

Jumătatea lunii noiembrie 2019

Sediul PCD – o cameră mare cu pereți afumați la parterul unei vile; mobilată pretențios, cu mobile care cândva au fost scumpe. Un aer înăbușitor, amestecat cu miros de tutun bun.

O parte a camerei este birou, unde se află rafturi înalte cu cărți, albume de artă și dosare așezate alandala. Tot acolo, o masă de scris cu sertare, pe care se află mormane de hârtii. Sub masă, trei perechi de pantofi bărbățești în nuanțe diferite de maro și o sacoșă cu cămăși mototolite.

Un glasvand, de care atârână o draperie improvizată, de culoare muștar, împarte camera în două. Partea dinspre stradă constituie livingul familiei Crâng, unde, în fața televizorului de ultimă generație, sunt așezate trei canapele, în forma literei U, a câte două locuri fiecare. Canapelele de culoarea muștarului, scumpe și acestea cândva, cunoscuseră și zile mai bune. Între ele, pe o poliță aurie, stau înrămate fotografiile de familie. Pe pereți se află câteva tablouri în ulei, fără valoare, cu pretenții de artă și modernism.

Pe masa joasă, din lemn masiv, din dreptul canapelelor, arde o lumânare mare, albă, cu miros de mosc, care face ca aerul să fie și mai înăbușitor. Pe masă se mai află o scrumieră cu trei-patru mucuri de țigară, ambalaje de la bomboane mentolate și o ceașcă de cafea băută pe jumătate.

Draperiile groase sunt date în lături. Prin fereastră se observă o stradă lăturalnică din zona Pieței Matache, ce oferă priveliștea unui covor de frunze moarte, indicând toamna târzie. O scară din lemn duce la etaj unde se află dormitoarele familiei.

Fiecare, pe câte o canapea, aproape fără să se miște, Fănel Crâng și Nicușor, aghiotantul său, privesc televizorul. Pe cea de-a treia canapea stau Eva și Hitler, pisica și motanul familiei.

Fănel Crâng este un bărbat de statură medie, cu un început de burcă, cu o mustață mică și părul rar, care fusese cândva negru, ten veștejit și palid. E îmbrăcat într-un costum în carouri pe nuanțe cărămizii. Nicușor, mic de înălțime, slab ca o vrabie, dar energic, cu ochi vicleni, poartă un pantalon de stofă, o cămașă albă, scrobită, și un pulover anchior de culoarea fisticului.

La TV, O CRAINICĂ prezintă știrile:

Aici, în centrul Capitalei, ura dintre cele două partide rivale a atins apogeul. Nici ceața și nici gerul tăios de noiembrie nu i-au oprit pe protestatari. Au loc manifestații puternice în Piața Victoriei, soldate cu intervenția jandarmilor care au folosit gaze lacrimogene pentru îndepărtarea manifestanților. PCD (Partidul Cinste și Democrație) și PSL (Partidul Super Liberal) se luptă pentru putere de mai bine de douăzeci de ani. Au rămas mai puțin de două săptămâni până vom afla dacă Ludovic Barna își va continua mandatul de președinte sau dacă contracandidatul

său, politicianul Fănel Crâng, va câștiga alegerile electorale. Vă reamintim că dintre cei 9 candidați la președinția României au rămas în joc doar doi candidați. Aproape 9 milioane de români au ieșit la vot, în turul I, ceea ce înseamnă un procent de aproape 48% din numărul de alegători. Și românii din diaspora au ieșit masiv la vot, rezultatele exit poll-urilor diasporei marcând preferința acestora pentru PCD. Greu de spus cine va ieși învingător din această confruntare. Sunteți pregătiți pentru turul II?

FĂNEL: Mă gădilă pe gât, cred că de la lumânarea asta. (*o stinge cu buricele degetelor*) Mai schimbă, vezi ce zic și ăilalți!

(*Nicușor schimbă postul*)

PREZENTATOAREA TV:

Contra-candidatul lui Ludovic Barna, politicianul Fănel Crâng, fost profesor de matematică, intrat în domeniul afacerilor imobiliare, se pare că a cam uitat limba română. Politicianul a mai făcut o gafă, săptămâna aceasta, când, dându-și cu părerea despre cazul de la Oradea, a afirmat că toți cei implicați în tragedia de la Oradea, unde o bătrână și trei copii au murit după o deratizare, trebuie să răspundă direct pentru cele întâmplate, astfel încât omul să aibă garanția că nu se culcă sănătos și se trezește mort.

FĂNEL: Închide, închide imediat, că sunt sătul de hazul lor! Unde-s pastilele mele? (*se ridică și caută frenetic prin sertarele scrinului pe care e așezat televizorul*)

NICUȘOR (*închide televizorul și se face și el că se uită prin sertare*): Păi, le-am văzut pe aici, șefu'.

FĂNEL: Acu' cinci zile mă bucuram că am rămas doar eu cu Barna în competiție și uite-mă acum, am ajuns de răsul curcilor pe la televiziuni. Cu ce forță mă atacă, cu ce viteză, câtă virulență! (*iși dă o palmă peste frunte*) Sunt în pragul unui colaps nervos.

NICUȘOR: Doar cinci zile și viața vi s-a dat peste cap. Dar nu mai băgați în seamă ce spun niște reporteri incompetenți, avizi după rating. Dumneavoastră concentrați-vă pe Barna.

FĂNEL: Nooo, că dacă mă gândesc la ticălosul de Barna, îmi zvâcnesc tâmplele și mai tare.

NICUȘOR: Păi dumneavoastră din ordinul cui credeți că freamătă orașul, că se încaieră în Piața Victoriei?

FĂNEL: Din cauza scârnaviei de Barna! Pe legea mea, dacă nu mor cu el de gât! (*bea cafea*) De continuă să tulbure orașul, să n-am parte de Florentina, de nu va afla o pedeapsă cruntă!

NICUȘOR: Nu mai beți atâta cafea, că de-aia vă doare capul.

FĂNEL: Lasă, mă, să mă doară, să mă doară, ca să simt c-am plătit să fiu președinte. C-am plătit cu sânge, cu creieri, cu organe. Păi, ori mă țin boașele, ori ba. Doar să nu înnebunesc până săptămâna viitoare, aia e. Să mă țină Dumnezeu, măcar așa cum sunt acum. Că dacă înnebunesc, pică tot. Aia mi-e mie, să nu înnebunesc, Nicușorule. Neicușoare, Nicușorule, că simt așa o fierbere în toți creierii. Din punctul ăsta nu mai e cale de întoarcere. Înțelegi, mă?

NICUȘOR: Al dracu' să fiu, de nu înțeleg eu, cine să mai înțelegă?! Vă consumați prea tare. Așa perpeleală n-am văzut de când sunt. V-au ajuns lunile astea de campanie, v-au ajuns la materia cenușie. (*sieși*) De unde să mai fac eu rost de niște voturi? (*găsește folia cu pastile*) Ia, uitați, am găsit pastilele!

(*se aude vocea Florentinei, de sus, din capătul scării*)

FLORENTINA: Hei, băieți!

FĂNEL (*i-o smulge din mână și scoate două-trei pastile pe care le ronțăie rapid între dinți*): Doamna inimii mele ce face?

FLORENTINA: Încercam să scriu ceva, dar e prea mare gălăgie.

FĂNEL: Ooo, draga mea, noi plecăm chiar acum în Piața Victoriei, mergem să rezolvăm treburi pentru partid. Încă un pic de răbdare, te sărut dulce.

FLORENTINA (ii auzim doar vocea): Bine, și eu.

FĂNEL (*șoptit*): O să vezi, Nicușoare, c-o să reușesc. Vreau să-i dovedesc nevesti-mii că vom duce o viață de societate, că vom primi artiști plastici, lirici, scriitori, lume cultă. Mi-o și imaginez la Palatul Prezidențial tronând ca o amfitrioană, cu o rochie drapată, în mijlocul unei societăți alese pe sprânceană, un fel de Carmen Sylva, și poeziile ei, citite la aceste serate, unde va curge șampania bună, vor dobândi un public din ce în ce mai consistent. Eu, soțul ei, voi veghea din umbră bunul mers al lucrurilor.

(Nicușor îl privește cu perplexitate)

FĂNEL: Ce, mă, ce te holbezi așa? Ți se pare că visez cu ochii deschiși?

NICUȘOR: Nooo, e perfect realizabil. O nimica toată, niște amărâte de serate acolo, ce mare brânză.

FĂNEL: O javră din partidul lui Barna ne poate oferi câteva lămuriri, hai să mergem. Să mergem, că parcă i-aud gura lu' fi-mea că mă cheamă la cină. Pfiuu, s-a făcut 7. Bă, da' proastă idee am mai avut să ne facem sediul partidului la parterul imobilului în care stau cu nevastă-mea. Ptiiiu, când eram în Unirii, mai ciripea și pe la noi pe la pervaz câte-o păsărică, acu', s-a lăsat liniște.

NICUȘOR: Păi, după buget, domnule Președinte. Ne-a uscat campania asta. Da' aveți puțină răbdare, că vin acum seratele.

FĂNEL: Știu, Nicușorule, știu, or veni și pentru noi vremuri mai bune. În afară de serate. Alea-s pentru nevas-tă-mea.

(cei doi ies)

S C E N A 2

Se aud tocuri de damă coborând scara de lemn. Florentina Crâng e suplă, îmbrăcată cu o rochie neagră peste genunchi, strânsă cu un cordon lat care-i pune în evidență talia subțire. Are tenul alb, luminos și doar văzută de aproape, i se poate ghici vârsta. E șatenă, cu părul coafat, nici lung, nici scurt, nasul un pic acvilin, știe că e frumoasă, de aceea e puțin încrezută. În același timp, fiind trecută de 40 de ani, pe chipul ei transpare, din când în când, o anume neliniște. Dă drumul la televizor. Se duce în bucătăria care e tot la parter și la care se ajunge după ce se mai trece printr-o marchiză unde se află zeci de ghivece cu plante. Se aude fierbătorul. Florentina se întoarce în salon cu o ceașcă cu ceai. La TV e cazul Caracal, prezentat ca știre nouă. Se așază pe canapea și o mângâie pe Eva, pisica de culoare albă. Motanul Hitler vine și el și i se așază în poală. Motanul e gri tărcat.

(Sună cineva la sonerie)

(Florentina se ridică și deschide. La ușă e Romeo, care rămâne totuși în prag. Romeo e un tânăr blond, plinuț, de statură medie. E foarte agitat și palid, îmbrăcat cu un palton verde)

ROMEO: Bună seara, treceam pe aici prin zonă și...

FLORENTINA: Of, Romeo, două minute, atât. Dacă vine bărbat-miu și te găsește aici, nu mă mai spală de ocări toată apa Dâmboviței.

ROMEO: Da' doamnă Florentina, eu ce treabă am cu politica lui tata?! Vă jur, vă promit, n-o să mă duc la vot și gata.

FLORENTINA: Mie puțin îmi pasă, dar bărbată-miu... să nu te vadă, că ne omoară pe amândoi!

ROMEO: Da' ce i-am făcut, doamnă?

FLORENTINA: Romeo, nu știi de ce ai mai bătut drumul până aici. Ți-am spus de săptămâna trecută că Julieta nu are voie să se vadă cu tine.

ROMEO: Vă rog, doamnă, chemați-o puțin, nu mă mai fierbeți. Sunt cinci zile de când nu-mi răspunde la telefon. Am căutat-o și la facultate, dar n-am dat de ea... N-o mai lăsați să meargă nici la cursuri?

FLORENTINA: Temporar. A fost ideea lui taică-su. Ce nu pricepi? De fapt, are și un început de gripă.

ROMEO: Dar nu e bine, doamnă, să lipsească de la cursuri. Și nu e musai ca domnul Crâng să știe că eu și Julieta ne vedem.

FLORENTINA: Mai ai și tu puțină răbdare până se termină alegerile.

ROMEO: Da' de unde, doamnă, să am atâta răbdare?! Că blestematele astea de alegeri mai durează vreo două săptămâni...

FLORENTINA: Și ce, ți se pare mult două săptămâni?

ROMEO: Pffuuua, păi, noi suntem tineri, doamnă, trăim la alte temperaturi. Ne curge sângele mai năvalnic. Trebuie s-o văd mai repede. Aș putea s-o văd acum? Pentru câteva clipe măcar?

FLORENTINA: Acum e în baie, se spală pe cap. Și ți-am spus, e bolnavă.

ROMEO: Of, părul ei mătășos...

FLORENTINA: Taică-su are ciripitori în tot orașul, de parcă tu n-ai ști... Hai, du-te! Sunt sigură că și tu ești urmărit.

ROMEO: Haideți, doamna Florentina, vă rog, doar s-o văd cinci minute.

FLORENTINA: Și mai e ceva.

(pauză)

ROMEO: Ce?

FLORENTINA: Poate că nu e bine să-ți spun, dar taică-su i-a promis că-i ia un Mercedes la mâna a doua dacă o termină cu tine.

ROMEO *(bosumflat)*: Aaa, deci asta era! Păi trebuia să-mi spuneți așa de la început. Mă scuzați, bună seara. *(dă să plece, dar revine)* Știți ceva, eu o cunosc bine pe Julieta și ea nu ar fi capabilă de un astfel de târg.

FLORENTINA: Nu contează, du-te acum!

ROMEO: Spuneți-i c-o iubesc, vă implor. *(iese)*

FLORENTINA *(rămasă singură)*: Mmhh, te pomenești că ăsta o iubește! Să sperăm că e doar un capriciu.

S C E N A 3

(după câteva momente, se aude din nou soneria)

FLORENTINA: Acu' cine o mai fi?

BARNA: Bună seara, vă rog să deschideți puțin, sunt om bun.

(Florentina deschide, pe chipul acesteia se citește o mare perplexitate. În cadrul ușii se află un bărbat înalt, solid, cu ochelari și trăsături dure, îmbrăcat cu un palton elegant de cașmir, duhnind a parfum scump)

FLORENTINA: Sunteți, dacă nu mă înșel, sunteți cine cred eu că sunteți?

BARNA *(îi ia mâna și o duce la gură)*: Da, sunt Ludovic Barna, oponentul soțului dumneavoastră.

FLORENTINA: Nu e bine ca Fănel să vă găsească aici.

BARNA: Nu mă va găsi pentru că voi pleca repede.

FLORENTINA: Spuneți atunci repede ceea ce aveți de spus.

BARNA: L-am văzut pe fiul meu ieșind de la dumneavoastră din casă. Șoferul meu îl urmărește de ceva timp și în seara aceasta i-am cerut să mă conducă la adresa la care fiul meu vine în repetate rânduri.

FLORENTINA: Îi puteți cere șoferului să închidă farurile, vă rog? Ne vede toată strada.

BARNA: Sigur. *(face un semn și farurile mașinii care așteaptă se închid)*

FLORENTINA: Vă rog, intrați, dar nu puteți zăbovi.

BARNA: Nu vă faceți griji, mașina soțului dumneavoastră a fost văzută în Cotroceni, la un restaurant, lua masa cu un grup, așa că va mai întârzia o bună bucată de vreme.

(Barna se plimbă prin încăpere. Ia în mâini rama unei fotografii)

BARNA: Fiica dumneavoastră?

FLORENTINA: Da, Julieta, singura noastră fiică.

BARNA: Și Romeo e singurul meu fiu. L-am crescut singur. Mama lui a decedat într-un accident de mașină când Romeo avea doar cinci ani. Nu m-am recăsătorit pentru a-mi proteja copilul. Am dorit să-i ofer fiului meu un cămin lipsit de energia acaparatoare, poate chiar negativă, a unei femei oarecare, a unei mame vitrege, care sunt convins, nu s-ar fi putut abține de la a-și impune propria voință asupra puiului meu.

FLORENTINA: Oh, nu! Este teribil ceea ce tocmai mi-ați mărturisit.

BARNA: Care parte?

FLORENTINA: Să credeți că o femeie ar fi putut avea o influență negativă asupra fiului dumneavoastră mi se pare o exagerare care, îmi imaginez, v-a costat foarte scump pe amândoi.